

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI

Broj: 32 0 Ps 413455 21 Ps
Tuzla, 03.10.2023. godine

Općinski sud u Tuzli, sudija Faruk Arnaut u pravnoj stvari tužioca D.M., S., ul...., S., zastupan po punomoćniku Advokatskoj firmi „Sajić“ o.d. Banja Luka, Bulevar vojvode Ž. Mišića broj 49b i advokatu iz AD firme „Sajić“ o.d. Banja Luka Igoru Latici, protiv tuženog „BINGO“ d.o.o. Tuzla, ul. Bosanska poljana bb, Tuzla, zastupan po zastupniku - direktoru A.D., radi utvrđivanja povrede autorskog prava i naknade materijalne i nematerijalne štete vsp 3.800,00 KM, nakon glavne rasprave zaključene dana 04.09.2023.godine u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zastupnika- direktora tuženog, dana 03.10.2023.godine donio je sljedeću

PRESUDU

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

I „Utvrđuje se da je tuženi „BINGO“ d.o.o. Tuzla, učinio povredu - i kršenje moralnih i imovinskih autorskih prava tužioca M.D., tako što je bez dozvole tužioca i bez naznačenja imena autora, upotrijebio autorsko djelo tužioca „Parkiralište Za bicikle“ I isto postavio ispred svojih poslovno-prodajnih objekata u Bosni i Hercegovini.

II Obavezuje se tuženi da tužiocu na ime nematerijalne štete isplati iznos od 800,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, te se obavezuje tuženi da na ime materijalne štete tužiocu isplati iznos od 3.000,00 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od dana podnošenja tužbe pa do konačne isplate a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude

III Obavezuje se tuženi da o svom trošku objavi izreku presude u medijima, ili izda saopštenje u kojem će tužioca označiti kao autora „Parkirališta za bicikle“ koja su postavljena ispred poslovno-prodajnih objekata Bingo d.o.o. Tuzla, sve to u roku od 30 (dana) od pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

IV Obavezuje se tuženi da tužiocu nadoknadi troškove parničnog postupka u visini koju sud odredi, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja presude pa do konačne isplate, a sve u roku od 15 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.“.

Obrazloženje

Tužitelj je dana 12.11.2021.godine, putem punomoćniku podnio ovom sudu tužbu protiv tuženog, radi utvrđivanja povrede autorskog prava i naknade materijalne i nematerijalne štete u iznosu od 3.800,00 KM.

Tužitelj u tužbi navodi da je sa tuženim kao vodećim trgovačkim lancem u BiH dana 06.01.2021. godine putem emaila uspostavio kontakt i prepisku koja je trajala do oktobra mjeseca 2021. godine. Dalje navodi da je tokom korespondencije tužilac uspio tuženom predstaviti svoje novo autorsko djelo i rješenje „parkirališta za bicikle“ (sa logom tuženog), na koji način bi tuženi ostvario benefite postavljanjem parking mjesta za bicikla. Iz tužbe proizilazi da je putem emaila dana 05.03.2021. godine tužilac po osnovu zahtjeva tuženog dostavio i ponudu za izradu i montažu parkirališta koju je pribavio od Metal art s.p. Banja Luka, sa prilogom cijene izrade, prevoza i montaže parkirališta za bicikla, a koja ponuda nije uključivala naknadu za autorsko djelo. Tužilac tvrdi da pored naknade za korištenje autorskog djela, da je sa tuženim dogovarao da jasno naznači ime i prezime autora ukoliko se odluči da materijalizuje autorsko djelo, konkretno na način da tuženi sam ili sa udruženjem građana „Giro di Sarajevo“ izda saopštenje za medije putem javnog informisanja ili putem društvenih mreža, a sve kako bi tužilac isto koristio kao svoju dalju promociju i referencu. Tužilac navodi da je bez njegovog znanja tuženi angažujući svoje podizvođače postavio parkirališta za bicikle na deset lokacija u BiH, bez saglasnosti tužioca kao autora, da je time tuženi korištenjem tuđeg autorskog djela bez prethodno pribavljene saglasnosti tužioca i naznačenja imena istoga kao autora, na taj način povrijedio njegova moralna i imovinska prava. Navodi da je 02.09.2021. godine tuženog upozorio na činjenicu kršenja autorskog prava ali od tuženog nije dobio konkretan odgovor. Stoga, putem ovog suda podnosi tužbu i traži zaštitu autorskih moralnih i imovinskih prava iz člana 16., a u vezi sa članom 20. Zakona o autorskim i srodnim pravima BiH, odnosno traži naknadu materijalne i nematerijalne štete shodno odredbama članova 157. i 159. istog zakona.

U odgovoru na tužbu od 05.01.2022. godine tuženi ističe da u cijelosti osporava osnov i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, navodi da tužitelj navode iz tužbe nije potkrijepio valjanim dokazima, te da tuženi ni na koji način počinio bilo kakvu materijalnu ili nematerijalnu štetu tužitelja.

Na pripremnom ročištu punomoćnik tužitelja je u cijelosti ostao kod podnesene tužbe, te navodi da tužilac u formalnom smislu nije nosilac prava na industrijski dizajn, ali da ima autorsko pravo na istom djelu kao starijem pravu u odnosu na ostale oblike intelektualne svojine.

Tokom postupka u završnom izlaganju na glavnoj raspravi, tužitelj je u cijelosti ostao kod navoda iz tužbe, odnosno da je isti uspostavio kontakt sa uposlenicima tuženog A.A. i T. P. i upoznao ih sa svim benefitima realizacije projekta izgradnje biciklističkih stajališta, da su iz službe tuženog putem emaila dana 05.03.2021. godine od tužitelja zahtijevali da po osnovu njegovih skica i rješenja dostavi ponudu za izradu parkirališta koju je pribavio od Metal art s.p. Banja Luka, da je osnovni benefit iz realizacije projekta tužitelj vidio u tome da se ostvari zajednički PR sa tuženim kako bi se reklamirao na evropskoj sedmici mobilnosti, ali da je tuženi odlučio da predstavljeno djelo iskoristi bez odobrenja tužioca i ispred osam svojih objekata postavi parkirališta za bicikle koje je tužilac projektovao i osmislio. Na taj način smatra da je na bezobziran i grub način došlo do povrede moralnih autorskih prava tužitelja od strane tuženog na način da je isti javno materijalizujući koristio zaštićenu autorsku tvorevinu tužitelja. Pored navedenog, tužilac smatra da je pretrpio imovinsku štetu koja se ogleda u stvarnoj vrijednosti autorskog djela koji se aktivno koriste od potrošača i zaposlenika tuženog. Smatra da sud ima diskreciono ovlaštenje da visinu štete odredi u ovom slučaju spora, ali posebno ukazuje sudu na

emotivnu vezanost, značaj i vrijednost predmetnog projekta za tužitelja. Predlaže da sud u cijelosti udovolji tužbenom zahtjevu i da naloži tuženom da mu naknadi troškove parničnog postupka.

Tokom postupka u završnom izlaganju, tuženi u cijelosti osporava osnov tužbenog zahtjeva, te navodi da tužitelj tužbu zasniva na netačnim i proizvoljnim činjenicama. Navodi da iz provedenih dokaza proizilazi da tužitelj nije osmislio bilo kakav dizajn obzirom da je isti za stajališta za bicikla već javno objavljen kao dostupan na internetu. Dalje navodi da je dizajn koji je bio ponuđen od tužitelja većim dijelom osmišljen od strane svjedoka A.A., a da je tužitelj samo iskopirao već postojeći dizajn i na isti bez dozvole tuženog iskoristio Bingov zaštićeni žig. Zbog navedenog kako se ne radi o autorskom pravu na dizajn od strane tužitelja, tuženi ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije, te predlaže da sud u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužitelja.

U dokaznom postupku na prijedlog punomoćnika tužitelja i tuženog provedeni su dokazi vršenjem uvida i čitanjem sljedećih isprava: Memorandum Udruženja građana „GIRO DI SARAJEVO“ sa svim podacima i referencama tužioca; na okolnost referenci tužioca, E-mail komunikacija tuženog i tužioca od dana 06.01.2021. godine do dana 13.10.2021. godine; za izradu parkirališta za bicikle od dana 02.03.2021. godine; E-mail tužioca od dana 08.09.2021. godine; Fotografije postavljenih parkirališta u Bosni i Hercegovini; E-mail tužioca od dana 02.09.2021. godine; na okolnosti pregovora kontakta i komunikacije između tužioca marketing službe i službe za razvoj tuženog u pogledu moguće poslovne saradnje tj. Realizacije projekta parkiralište za biciklo,2 Fotografije novopostavljenog parkirališta na Alipašinom polju Sarajevo; Štampani prijedlog dizajna koji je tužilac dostavio tuženom putem e-maila; na iste okolnosti, Novinski članak „Korištenje električnih romobila treba ohrabrivati“ od dana 23.07.2022. godine preuzet sa portala Fena.ba; nov Program sa konferencije Velo-city „Cycling the Change“ održan u Ljubljani od 14 do 17 juna sa tužiocem označenim kao predavačem na temu Safe parking to encourage; Novinski članak „Svi bez automobila 22.09. ali i ostalim danima“ od dana 22.09.2022. godine preuzet sa portala Klix; na okolnosti referenci tužioca u smislu njegovog aktivnog učešća u realizaciji projekata koji se tiču saobraćaja i bicikala širom Evrope, Vijesti preuzeta sa Facebook stranice Giro di Sarajevo od dana 22.09.2022. godine; Ugovor o ustupanju autorskog djela od dana 21.09.2022. godine zaključen između tužioca i Grawe osiguranja dana 21.09.2022. godine; na okolnosti poslovne saradnje koju tužilac po istom osnovu ostvaruje sa drugim privrednim subjektima konkretno Grawe osiguranje, Novinski članak „Završili smo jedan sjajan projekat“ od dana 22.09.2022. godine preuzet sa portala Bosnainfo; Novinski članak „inovativna parkrališta za bicikle i električne romobile“ od dana 13.10.2022. godine preuzet sa portala Business magazin koji je izašao i u printanom izdanju; na okolnosti referenci tužioca CD sa folderom izgleda/dizajna parkirališta koje je tužilac putem e-maila dana slao tuženom i folderom izvedenog stanja prije i poslije; na okolnost pregovora parničnih stranka, Ugovor o djelu od 01.09.2016. godine zaključen za potrebe izrade idejnog rješenja natkrivenog biciklističkog parkinga kompanije Lactaris BiH (Dukatt), na istu okolnost kao i ugovor sa grawe osiguranje Vijest o izgradnji natkrivenog biciklističkog stajališta u Mostaru od 25.09.2016. godine, preuzeta sa stranice jabuka TV Mostar, Vijest o izgradnji natkrivenog biciklističkog stajališta u Sarajevu od sepembra.2016. godine, preuzeta sa stranice KlixVijest o izgradnji natkrivenog biciklističkog stajališta u Tuzli od 01.10.2016. godine, preuzeta sa stranice Tuzlanski.ba, na okolnosti da je tužilac kao autor natkrivenog biciklističkog stajališta po ugovoru sa Lactalisom realizovao projekat

u tri navedena grada, CD sa snimcima 8 lokacija na kojima je postavljeno sporno Bingo parkiralište, objava Internet portala Studomat. ba od 07.02.2023. godine – Sart up Bparco pobjednik četvrtog tech boost programa za inovativne i tehnološke biznise iz BiH, objava portala inovacije.ba – parking za bicikle s poboljšanim nivoom sigurnosti protiv krađe i vandalizma, Smjernice za izradu biciklističkih parkinga sa stranice Sindikata biciklista iz maja 2017. godine, sa nacrtima i fotografijama, na okolnost da su parkinzi tuženog izrađeni po uzoru na smjernice a da nacрте koje je tužilac dostavio tvrdeći da su njegovo autorsko djelo dostupni na ranijoj objavljennoj stranici biciklista, Rješenje Instituta za intelektualno vlasništvo ODB2016/728 od 01.02.2016.- godine o priznanju znak BAD 1417974 Bingo, sa važenjem od 2014. do 2024. godine, Isprva o žigu Bingo BAZ1417974, na okolnost vlasništva žiga tuženog, te su ročištima za glavnu raspravu saslušan tužitelj D. M. u svojstvu parnične stranke, te svjedoci T. P. i A. A. Č..

Cijeneći provedene dokaze u smislu odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku¹ sud je donio odluku kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Na osnovu uvida u email prepisku između tužitelja, te T. P. i A. A. Č. kao uposlenika tuženog, proizilazi da je između tužitelja i zaposlenika tuženog u periodu od 06.01.2021. godine pa do 13.10.2021. godine bila vođena prepiska između navedenih lica u vezi ponude tužitelja da se ispred objekata tuženog postave namjenska parkirališta za bicikla.

Tako iz uvodnog maila komunikacije od 06.01.2021. godine proizilazi da se tužitelj obratio T. P., na način da je predstavio svoje reference, dao pojašnjenje koristi od postavljanja biciklističkih stajališta i predložio da tuženi razmotri varijante dizajna i 3D vizualizacije parkirališta koja dostavlja u prilogu maila. Iz dalje komunikacije proizilazi da je isti prosljeđen A.A.Č. radi dalje komunikacije sa tužiteljem, zatim da je tužitelj dana 05.03.2021. godine u prilogu maila dostavio ponudu za izradu i montažu parkirališta za bicikla, da je u daljem toku komunikacije tužitelj dostavio A.A.Č. vizuelni pregled predmeta ponude po izmjenama koje je ista zahtjevala, da bi u mailu od 10.03.2021. godine imenovana dostavila tužitelju prijedlog korekcije stalka, sa prijedlogom tužitelju da dostavi ponudu za izradu istih. Dalje slijedi da je dana 02.09.2021. godine tužitelj uputio mail A.A. i T.P. u kojem navodi da je prolazeći pored Bingo tržnog centra merkur na Otoci ii Bingo City Centra u ul. Džemala Bijedića uočio postavljanje parkirališta za bicikle koja su postavljena prema dizajnu kojih je tužitelj autor, da nije odobrio upotrebu dizajnu čije je autor nit dogovorio uslove korištenja. Iz dalje email komunikacije proizilazi da je dana 08.09.2021. godine tužitelj od strane A.A.Č. upoznat da je većina parking parkirališta za bicikla ispred Bingovih objekata već postavljena, odnosno iz posljednjeg emaila od 13.10.2021. godine tužitelj je dostavio dva prijedloga zajedničkog saopštenja putem društvenih mreža, da se od strane tužitelja i udruženje Giro di Sarajevo, a po dizajnu inženjera D.M., aktivno i uspješno promovišu parkirališta za bicikle.

Uvidom u ponudu za izradu parkirališta za bicikla pribavljenu od strane Metal art s.p. Banja Luka za Bingo d.o.o. Tuzla od 02.03.2021. godine proizilazi da je prema usaglašenom tehničkom rješenju i dostavljenim crtežima dostavljena ponuda za izradu, prevoz i montažu deset parkirališta po pet stalaka za bicikla. Ista bi prema ponudi bila montirana u Sarajevu, na prethodno odobrenim lokacijama po cijeni ponuđenoj od 9.740,00 KM.

¹ Službene novine FBiH, broj 53/03,73/05, 19/06 i 98/15

Uvidom u dostavljeni prijedlog dizajna u formi slikovnog prikaza, proizilazi da je tužitelj dostavio tuženom nacrt izgleda biciklističkih stajališta sa lučnim i pravougaonim izgledom dizajna parkirališta sa oznakama zaštitnog znaka-žiga tužitelja na svakom od nosača na parkirališta za bicikle.

Uvidom u priložene fotografije izvedenog stanja parkirališta za bicikla, proizilazi daje tuženi postavio parking mjesta za biciklistička stajališta ispred svojih poslovnih objekata-trgovinskih centara, sa pravougaonim oblikom nosača parkirališta i postavljanjem zaštitnog znaka-žiga naizmjenično, dakle na svakom drugom nosaču parkinga za bicikla, te da je postavljao konstrukcije sa pet nosača na parkirališta za bicikle.

Iz iskaza tužitelja sa ročišta za glavnu raspravu od 25.04.2023. godine, proizilazi da je isti putem korisničkih službi tuženog upućen na marketing službu i T. P. kao voditelja službe, kojoj je uputio mail u januaru 2021 godine sa ponudom i prijedlogom za izradu i postavljanje dizajna parking mjesta za bicikla, kojom prilikom je naglasio autorstvo na 3D vizualizacijama parkirališta za bicikla. Dalje navodi da je dalje upućen na službu tuženog za održavanje investicija i A.A., da na osnovu dalje komunikacije sa istom je izvršio doradu tehničkih rješenja parking mjesta u kvadratnom obliku nosača, te da je na zahtjev iste dostavio ponudu za izvođenje parkirališta od po pet stalaka po cijeni od 9.740,00 KM. Navodi da je dalja komunikacija prestala tokom augusta 2021 godine, a da je tužitelj nakon toga uočio da su postavljena parkirališta na osam lokacija tuženog u Sarajevu, a također da je naknadno postavljeno još jedno parking mjesto za bicikla u Sarajevu i ispred glavnog Bingo objekta u Tuzli. Tužitelj navodi da je cilj i interes istoga bio da se steknu tehničke reference njega kao autora na polju izgradnje razvoja gradskog biciklizma, da tuženom nije poklonio svoje autorsko djelo, da nije zaključio ugovor sa tuženim kojim je prenio autorska prava. Navodi da nakon što je uočio postavljanje parkirališta za bicikla bez njegove saglasnosti kao autora, da je putem emaila obavijestio tuženog da je potrebno da se njegovo autorstvo prizna i promoviše na odgovarajući način, te da od tuženog nije dobio adekvatne odgovore, odnosno da je shvatio da tuženi nema namjeru priznati autorstvo na parkiralište za bicikle. *Navodi da je tuženom ponudi tehničko rješenje i vizuelni izgled tog rješenja, odnosno krajnji izgled ponuđenih biciklističkih parkirališta.*

Iz iskaza svjedoka T.P. sa ročišta za glavnu raspravu od 10.08.2023. godine, proizilazi da je tužitelj istu kontaktirao putem maila u vezi prijedloga za poslovnu saradnju radi postavki biciklističkih parkinga, da je tužitelja uključila u dalju komunikaciju sa A. A. kao uposlenikom tuženog za održavanje investicija, a da je prijedlog išao u smjeru zajedničkog PR (reklame-odnosa sa javnošću) u slučaju da se ostvari zajednička saradnja. Svjedok navodi da joj nije poznato da li je između tužitelja i kolegice A.A. došlo do finiširanja saradnje ili samo razmjene informacija i komunikacije.

Iz iskaza svjedoka A.A.Č., sa ročišta za glavnu raspravu od 04.09.2023. godine, proizilazi da je ista kao rukovodilac službe za investiciju i održavanje kod tuženog, posredstvom kolegice T.P. bila uključena u email komunikaciju sa tužiteljem u vezi nacrtu prijedloga za izradu parkirališta za bicikla kod tuženog. Svjedok navodi da je u toj komunikaciji izvršila korekciju ponude tužitelja, na način da je predložila pravougaone nosače za biciklistička stajališta, da je nakon konačnog opredjeljenja izgleda biciklističkih stajališta tužitelj dostavio ponudu za izradu istih od cca. 10.000,00 KM za deset parking

mjesta, a da je tuženi uspio pribaviti ponudu od cca. 5.000,00 KM, za izradu deset parking mjesta. Navodi da nakon što je izvršeno postavljanje parking mjesta od strane tuženog, da se tužitelj putem maila obratio tuženom i da u daljoj komunikaciji nije bilo nikakvih nedoumica u vezi izvršenja posla od strane tuženog. Navodi da je razlika u odnosu na usaglašeno stanje iz prijedloga tužitelja u odnosu na izvedeno stanje od strane tuženog ogleđa u postavljenju radijusa lukova nosača na parking mjestima, koji su od strane izvođača smanjeni, te u pogledu postavljenja profila na uglovima nosača. *Svjedok navodi da između parničnih stranaka nije bio zaključen bilo kakav ugovor o poslovnoj saradnji u vezi predmeta ovog spora.*

Iz svega navedenog proizilaze kao utvrđene sljedeće činjenice:

-da se tužitelj putem E-maila dana 06.01.2021.godine, obratio T.P. kao rukovodiocu službe tuženog za odnose sa javnošću sa prijedlogom ponude tehničkog rješenja, vizuelnog izgleda rješenja, te krajnjeg izgleda ponuđenih biciklističkih stajališta za potrebe korištenja korisnika usluga-kupaca u trgovačkim objektima tuženog,

-da je dana 05.03.2021.godine, tužitelj putem E-maila dostavio tuženom ponudu za izradu i montažu biciklističkih parkirališta, a koja je izmjenjena na osnovu mail prepiske sa A.A.Č. rukovodiocom službe tuženog za razvoj, investicije i održavanje,

-da je tuženi nakon toga izvršio postavku biciklističkih stajališta u vlastitoj režiji, dakle ne u skladu sa prethodno obavljenom prepiskom sa tužiteljem,

-da je tužitelj po saznanju o izvršenju navedenih radnji od strane tuženog, putem maila dana 02.09.2021.godine, obavijestio tuženog, odnosno A.A.Č. o izvršenoj postavci biciklističkih stajališta mimo konačnog dogovora sa tužiteljem, te da je tužitelj daljom prepiskom zaključno sa mailom od 13.10.2021.godine, dostavio prijedlog tuženom radi promovisanja biciklističkog stajališta od strane tuženog, konkretno reklamiranja autorskog djela tužitelja i udruženja građana „Giro di Sarajevo“.

Među parničnim strankama sporna je činjenica da li je tužitelj postavljanjem parkirališta za bicikla ispred svojih trgovačkih objekata, tj. postavke deset parkirališta na teritoriju BiH povrijedio autorsko pravo tužitelja na osnovu njegove ponude tehničkog rješenja, vizuelnog izgleda rješenja, te krajnjeg izgleda ponuđenih biciklističkih stajališta, što u pravnoj prirodi se ima smatrati ponudom dizajna proizvoda od strane tužitelja.

Među parničnim strankama sporna je činjenica, da li je tužitelj aktivno legitimisano lice za podnošenje tužbe u ovom predmetu spora, odnosno sporan je osnov i visini tužbenog zahtjeva.

Odredbom člana 1.Zakona o industrijskom dizajnu („Sl.glasnik BiH“ br. 53/10-u daljem tekstu Zakona), propisano je da se Zakonom uređuju: uslovi za zaštitu dizajna, način sticanja, održavanje, sadržaj, evidencija prometa, prestanak i zaštita industrijskog dizajna u BiH. Članom 2. Zakona, određeno da je industrijski dizajn isključivo pravo na vanjski izgled proizvoda, da je vanjski izgled proizvoda ukupan vizuelni utisak koji proizvod ostavlja na informiranog potrošača ili korisnika, zatim da dizajn može biti trodimenzionalan i dvodimenzionalan vanjski izgled cijelog proizvoda ili njegovog dijela, koji je određen njegovim vizuelnim karakteristikama, posebno linijama, konturama, bojama, oblikom, teksturom i kroz materijalima od kojih je proizvod sačinjen ili kojima je ukrašen, kao i njihovom kombinacijom.

Članom 3. istog Zakona propisano je da se dizajn štiti na osnovu Zakona ako je nov ili ako ima individualan karakter.

Nadalje, članom 50. istog Zakona pripisano je da se industrijski dizajn stiče upisivanjem u registar u industrijskog dizajna i važi pet godina od dana podnošenja prijave, s tim da se može još četiri puta produžiti za isti period.

Iz odredbe člana 51. istog Zakona propisano je da nosilac industrijskog dizajna ima pravo da zabrani trećem licu neovlašteno ekonomsko iskorištavanje registriranog dizajna, dok odredba čl. 52. istog Zakona propisuje moralno pravo autora dizajna koje podrazumjeva da njegovo ime bude navedeno u prijavi, spisima i ispravi o industrijskom dizajnu.

Odredbom čl.81. istog Zakona propisuje da za sve povrede prava iz ovog zakona važe opća pravila o naknadi štete i odgovornosti za štetu, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Konačno, odredbom čl.83. istog Zakona propisano je da tužbu zbog povrede registriranog industrijskog dizajna, odnosno prava iz prijave iz člana 79.Zakona može podnijeti nosilac industrijskog dizajna, podnosilac prijave i sticatelj isključive licence (aktivna legitimacija za tužbu).

Sud cijeni osnovanim istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja u ovom predmetu spora.

Naime, da bi određeno lice bilo aktivno legitimisano za podnošenje tužbe za naknadu štete radi zaštite prava na autorsko djelo, koje po svojoj prirodi iz dostavljene ponude tužitelja i navoda iz tužbe se ima smatrati ponudom dizajna proizvoda, isto mora crpiti svoja prava shodno Zakonu o industrijskom dizajnu.

Na osnovu provedenih dokaza i nesporno utvrđenih činjenica, proizilazi da tužitelj nije nosilac stečenog prava dizajna proizvoda, a na osnovu dostavljene ponude tehničkog rješenja, vizuelnog izgleda rješenja, te krajnjeg izgleda ponuđenog biciklističkog stajališta (iz člana 2. tačka a. i b. Zakona), odnosno da svoj proizvod-dizajn nije stekao upisivanjem u registar industrijskog dizajna i na taj način stekao isključiva prava na zabranu ekonomskog iskorištavanja registrovanog industrijskog dizajna i zaštiti moralnih prava (iz čl.51 i 52. Zakona).

Osim toga, na osnovu ocjene izvedenih dokaza proizilazi da je između parničnih stranaka putem maila vođena komunikacija u pogledu ponude rješenja postavke biciklističkih stajališta u poslovnim objektima tuženog, koja nije rezultirala zaključenjem ugovora o poslovnoj saradnji u vezi predmeta ponude tužitelja. Konkretno, na osnovu ocjene izvedenih dokaza ne proizilazi da su parnične stranke postigle bilo kakvu saglasnost u pogledu predmeta po osnovu dostavljene ponude tužitelja, te cijene ili druge obaveze na osnovu takve ponude koju bi se obavezao da izvrši tuženi.

Stoga, kako tužitelj nije nosilac stečenog prava industrijskog dizajna ponuđenog predmeta idejnog rješenja postavke biciklističkog stajališta, niti je među parničnim

strankama postojao zasnovani materijalno pravni odnos iz pravnog posla po osnovu kojeg bi tužitelj mogao trpiti nastalu štetu radnjama tuženog, to tužitelj nema materijalno pravni osnov za podnošenje tužbe prema tuženom, odnosno isti nije aktivno legitimisan za tužbu po osnovu koje bi sud utvrdio povredu moralnih i imovinskih prava i na osnovu istih prava obavezati tuženog za naknadu materijalne i nematerijalne štete.

Imajući u vidu da je sud cijenio osnovanim istaknuti prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužitelja, to je odbio tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan kao u stavu I. izreke presude.

Sud je cijenio i ostale provedene dokaze, navode stranaka i istaknute prigovore, ali kako nisu mogli bitnije uticati na drugačiju odluku suda, obzirom na usvojeni prigovor nedostataka aktivne legitimacije, isti nisu posebno ni obrazlagani.

Obzirom da je sud odbio tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan, to je odbio tužitelja sa zahtjevom za naknadu troškova postupka.

**Sudija
Faruk Arnaut**

POUKA: Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli u roku od 30 dana od dana prijema presude za tužitelja, a od dana donošenja presude za tuženog. Žalba se podnosi pismeno, putem ovog suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.